

Muzikale ode aan de 'stad van zijn ziel'

Interview Nihad Hrustanbegovic Als asielzoeker kwam hij naar Nederland. Zijn liefde voor Amsterdam vertaalde hij in muziek.

Door **Alfred van Cleef**

Trots laat Nihad Hrustanbegovic (41) zijn Nederlandse paspoort zien. „Kijk, afgegeven door de burgemeester van Amsterdam.” Sinds kort is de Bosnische concertaccordeonist, componist en accordeondocent tot zijn grote vreugde ook officieel Amsterdammer. Het is de stad van zijn ziel, vertelt hij. We hebben op zijn verzoek afgesproken op een terras met uitzicht op het Johnny Jordaanplein. Hij wijst op het standbeeld van Johnny Meijer. „Een fenomenaal jazzaccordeonist. Hij had temperament, net als ik.” Een woning in Amsterdam heeft Hrustanbegovic nog niet, maar zijn ode aan de stad is klaar: *Amsterdam Anno 2014*, een anderhalf uur durende 'accordeonnovelle', waarvan volgende week de première plaatsvindt in de Tolhuistuin in Noord.

De tien 'hoofdstukken' zijn ieder gewijd aan een speciale buurt of straat in Amsterdam, haar geschiedenis en bewoners. De composities zijn geïnspireerd door de gebouwen, de mensen, hun verhalen, cultuur en muziekstijlen. Een zwoele, impressionistische melodie staat voor „door bladeren gefilterd zonlicht op de grachten”. Een compositie is gewijd aan het legendarische bezoek aan Amsterdam van Doors-zanger Jim Morrison in 1968, die na een overdosis in een Amsterdams ziekenhuis belandde, een ander werk, „met veel lange uithalen en spectaculaire overgangen” aan de Jordaan. *De wereldpromenade* is gewijd aan het Damrak, *Een paradijs op aarde* aan het Museumplein. *Sacrale koraal* gaat over „de zwevende liefde in de lucht” van het Begijnhof, *Valerie Party Time* over het Leidseplein, „dat levensvreugde bij de mensen oproept en waar Amy Winehouse ooit liep, op weg naar Paradiso”.

Hrustanbegovic groeide op in de Bosnische stad Tuzla. Op zijn twaalfde wist hij al dat hij beroepsaccordeonist wilde worden. „Ik werd meteen gegrepen door de klassieke muziek, door de solisten.” Hij hield zich ver van folklore. „Dat betekent in kroegen spelen voor dronken mensen die denken dat ze god zijn.” Hij maakte al

snel furore en won diverse belangrijke muziekprijzen in voormalig Joegoslavië. Tijdens de Bosnische oorlog in de jaren negentig verrichtte hij aanvankelijk zijn dienstplicht, maar toen hij een oproep kreeg voor het front besloot hij te vluchten.

Omdat hij ooit een documentaire had gezien, „over een land van grachten, vrijheid en feestende mensen in oranje T-shirts” werd Nederland zijn reisdoel. Via mensensmokkelaars bereikte hij Oostenrijk, „met een paspoort van iemand die op mij leek”. Aan de Oostenrijks-Duitse grens lukte het hem om ondergronds Duitsland te bereiken. „Het was een enorme grensovergang. Ik ging aan de Oostenrijkse kant een trap af naar de toiletten, daar kon je ergens een deur door en dan via de Duitse toiletten weer omhoog.”

Eenmaal in Nederland vroeg hij asiel aan in Zevenaar. Na vier maanden arriveerde zijn accordeon, die zijn ouders hadden kunnen meegeven met een vrachtwagen naar Duitsland. Daarna veranderde alles. Hij speelde op een feest van het asielzoekerscentrum waar hij verbleef en op 5 mei op een veteranendag. Hoewel hij toen nog geen verblijfsvergunning had, werd hij een half jaar na zijn aankomst in Nederland toegelaten tot het ArtEZ Conservatorium in Arnhem.

Hij volgde masterclasses en studeerde naar eigen zeggen tien jaar lang vier tot twaalf uur per dag. „Ik wilde de accordeon als klassiek instrument op de kaart zetten”, zegt Hrustanbegovic, „en tot op zekere hoogte is me dat gelukt”. Hij bracht in eigen beheer vijf cd's uit, speelde voor de koningin, in *De Wereld Draait Door* en met Grace Jones, en hij bracht het tot drie solo-optredens in het Concertgebouw.

Na de première van *Amsterdam Anno 2014* volgende week staat één volgend optreden al vast: in Zevenaar, precies twintig jaar nadat hij zich daar als asielzoeker meldde.

Concert (première) *Amsterdam Anno 2014*, zaterdag 14 juni, 20.15 uur, Tolhuistuin. De cd verschijnt na de zomer. www.nihad-accordeon.com

Nihad Hrustanbegovic uit Bosnië in de Jordaan, een van de plekken die hij eert op zijn accordeon.